

BENC GALLERY TOONT 'US' VAN GELAUWERDE FOTOGRAAF

KIM ZWARTS'

ODE AAN 'THE ROAD TO NOWHERE'

CHAPEAU! CULTUUR

BenC Gallery is de naam van het presentatieproject van Bruls en Co architectuur, stedelijk ontwerp en interieur uit Maastricht. Volgens Mathieu Bruls betreft het zeker geen klassieke galerie, want het tentoongestelde werk is normaal gesproken niet te koop. Het werk van Kim Swartz overigens wel. „We willen werk tentoonstellen van kunstenaars die op onze weg komen. Daarbij willen we het publiek verleiden en zodoende hopelijk ook een zeker milieu opkweken. Wij tonen vooral work in progress. In die zin past het werk van Kim Swartz hier goed in, want zijn project is nog altijd in uitvoering.”

mij inspireert schoonheid in de klassieke betekenis veel minder dan het ongepolijste en onpersoonlijke van de Amerikaanse stad en het platteland. Dit neemt niet weg dat ik toch altijd poog mooie composities te maken in de stedelijke context waarin ik terechtkom.”

DE FOTO'S VAN KIM ZWARTS' EXPOSITIE *US* DIE TOT EN MET 15 APRIL TE ZIEN IS BIJ BENC GALLERY IN MAASTRICHT, ROEPT ASSOCIATIES OP MET HET WERK VAN SCHILDER EDWARD HOPPER. TERMEN DIE OOK BIJ DEZE AMERIKAANSE REALIST THUISSHOREN ZOALS KALM, SEEREN, AFSTANDELIJK, MYSTERIEUS EN EENZAAM, ZIJN OOK VAN TOEPASSING OP DE TENTOONGESTELDE FOTOGRAFIE VAN KIM ZWARTS.

TEKST: LUDO DIELS **FOTOGRAFIE:** KIM ZWARTS

Het is een ware ode aan de raadselachtige melancholie waarvan op elke foto een stille dreiging uitgaat. De beschouwer ervaart dezelfde stille beklemming die Swartz ook gevoeld moet hebben toen hij de veelal desolate stadsdelen met zijn camera voor dag en dauw heeft bezocht. Beelden van verlaten *ghost towns* uit westerns – waar de wind angstaanjagend fluit en een baal takken en bladeren voortjaagt door de straten – doemen op bij het zien van de foto's. Daarbij spelen de objecten, naar het schijnt, geen enkele rol van betekenis. Het draait bij Swartz om de secure compositie en niet om het onderwerp. Hij vangt de monumentaliteit in het banale,

het alledaagse. Zijn werk is abstract en in die zin wellicht meer verwant aan schilder Mark Rothko dan aan Hopper. Eén ding is zeker, Kim Swartz haalt zijn artistieke mosterd in the USA.

„Ik ben gefascineerd door de VS. Ik kom er al vanaf 1982 voor opdrachten, maar ook om vrij werk te maken. Als ik al die reizen samenvat vormen de VS voor mij eerder een soort laboratorium of proeftuin dan een vrijblijvend reisdoel. Mij inspireert de leegte in Texas, de eenzaamheid in Los Angeles en de weidsheid van veel landschappen. Al rijdend doorkruis je verschillende dimensies. Natuurlijk zijn Rome en Parijs mooier dan Los Angeles, maar

Kim Swartz (Maastricht, 1955) heeft als fotograaf meegewerkt aan tal van architectuurboeken van gerenommeerde architecten onder wie Wim Quist, Wiel Arets en Charles Vandenhove. In 2002 verscheen een boek van Swartz samen met Wim van de Bergh (*The Eye Embodied*) over de Mexicaanse architect en Pritzker Prize winnaar Luis Barrágan. Swartz autonome werk is gepubliceerd in verschillende boeken. Bovendien had hij grote tentoonstellingen en ontving hij diverse prijzen.

Het werk dat in de BenC Gallery te zien valt, wil niet pleasen met zintuiglijk genot. Kim Swartz kadert de wereld in zoals ze is. De ene keer vuig, dan dreigend. Een andere keer ingeslapen of poëtisch. De stilte is vaak hoorbaar in zijn uit de harde werkelijkheid weggegriste beelden. Zijn studio ligt buiten aan de *open road* op weg naar *nowhere*, want bij Kim Swartz gaat het niet om ergens aan te komen, maar juist om de weg die ergens naartoe voert. Swartz' project zal nooit zijn bestemming bereiken. Gelukkig maar.